

П-ва! Интересно е, че русинът Макушевъ трѣбаше да каже сжщото за единъ славянски народъ като е копираля отъ не славянски източникъ ¹⁾).

Отъ всичко личи, че градътъ, озаглавенъ само съ инициала **S.** въ запискитѣ на една анонимна англичанка и дъщеря ѝ (консулска фамилия, вѣроятно такава на английския консулъ въ Одринъ), ще е Сливенъ. Свѣдѣнията имъ се отнасятъ най-вече за Румелия, дѣто тѣ сж прѣкарали 14 години между българитѣ отъ срѣдата на миналия вѣкъ. Българскитѣ градове, неизвѣстно по какви съображения на анонимната авторка, се прѣдаватъ въ тия записки само съ инициалитѣ си ²⁾. На едно мѣсто **S.** се нарича „голѣмъ градъ“ (in a large town like **S.**, p. 24, vol. I), а голѣмъ градъ въ южна България по това врѣме съ тоя инициалъ освѣнѣ Сливенъ другъ е нѣмало (Стара-Загора, даже и слѣдъ освобождението се пише отъ чужденцитѣ: Eski-Zagora, а не Stara-Zagora).

Въ града **S.** тия англичанки видѣли цигани рекрутирани като войници, отиващи вѣроятно къмъ Ц-дъ подъ звуковетѣ на сърдцераздирателни зурли, писъци и диви провиквания. Тѣ минали прѣзъ града **S.** заедно съ дѣцата и женитѣ си и отивали „на война“. (Ibid. I, 160; това ще сж жеравненски цигани, минаващи прѣзъ Сливенъ не като редовни войници, а отиващи въ Ц-дъ да пасятъ султанскитѣ и бейски коне. Даннитѣ за циганитѣ по Източния Балканъ, споредъ които Мурадъ IV ги заселва тамъ съ условие да водятъ осѣдълъ животъ, ще сж заети отъ Кантемиръ. Poole, I, 159, 160). Анонимнитѣ англичанки намѣрили музиката на гайдата за много „дива“ (the wild music of the gaïda), въпрѣки факта, че тя се срѣща и въ Англия, тѣй като тя е националниятъ инструментъ на шотландцитѣ. Тѣ иматъ военни музики само отъ гайди. При дадения банкетъ на нашия князь въ Лондонъ (1905 г., Априлъ), въ самия дворецъ, единъ шотландски войникъ съ пищаща

¹⁾ Lejean G. Ethnographie der Europäischen Türkei. Gotha. 1861. Часть отъ южнитѣ граници на българския елементъ били: Одринъ, Созополъ, Бургасъ, Сливенъ. Ср. Макушевъ В. Задунайскіе и Адриат. Славяне. 1867. с. 2.

²⁾ Издадени сж на английски отъ Poole St. L. въ два тома. Ср. I, pp. 159, 160.